

Î N C H E I E R E

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova
Judecători – Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de către Serbinov Boris,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Serbinov Boris împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, casată hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 28 octombrie 2014 și pronunțată o nouă hotărîre prin care a fost respinsă acțiunea înaintată de către Serbinov Boris, cît și împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Serbinov Boris,

c o n s t a t ă :

La 12 august 2014, Serbinov Boris a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 13 mai 2002, SA “Basarabia” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI “V. Serbinov” privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, iar, reclamantul Serbinov Boris a fost atras în calitate de pîrît, deoarece la 20 iunie 2012, Serbinov Visarion a decedat, iar conform testamentului din 30 mai 2002, moștenitor a fost desemnat Serbinov Boris.

Mai indică că prin hotărîrea Judecătoriei din 21 ianuarie 2005, a fost

admisă parțial acțiunea înaintată de către SA “Basarabia”, iar, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2005, a fost admis apelul declarat de Serbinov Boris, casată hotărîrea Judecătorei Orhei din 21 ianuarie 2005 cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

Ulterior, prin încheierea Judecătorei Economice de Circumscripție din 14 decembrie 2005, cauza a fost transmisă către Curtea Supremă de Justiție pentru soluționarea conflictului de competență, care a decis că litigiul ține de competența Judecătorei Economice de Circumscripție.

Prin încheierea Judecătorei Economice de Circumscripție din 26 februarie 2007, procedura a fost încetată, încheierea fiind casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2007, pricina fiind remisă primei instanțe pentru examinarea fondului.

Menționează că prin încheierea Judecătorei Economice de Circumscripție din 23 noiembrie 2007, pricina a fost suspendată, iar, prin încheierea din 16 noiembrie 2011 procesul a încetat, respectiva încheiere a fost casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2012 cu remiterea pricinii pentru examinare la Judecătoria Orhei.

Prin hotărîrea Judecătorei Orhei din 26 iunie 2013, acțiunea înaintată de către SA “Basarabia” a fost admisă integral, în beneficiul căreia s-a încasat din contul lui Serbinov Boris suma de 33929 lei, penalitatea în sumă de 30536 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 2066 lei, în total suma de 66531 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014, a fost admis apelul declarat de către de către Serbinov Boris, casată hotărîrea Judecătorei Orhei din 26 iunie 2013 și emisă o nouă hotărîre prin care s-a respins acțiunea înaintată de către SA “Basarabia”.

Reclamantul consideră că i s-a încălcat dreptul său la judecarea în termen rezonabil a cauzei și solicită încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 24 octombrie 2014, a fost admisă acțiunea înaintată de către Serbinov Boris, fiind constatată încălcarea dreptului lui Serbinov Boris la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției cu titlu de prejudiciu moral suma de 10000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, a fost admis apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, casată hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 28 octombrie 2014 și pronunțată o nouă hotărîre prin care a fost respinsă acțiunea înaintată de către Serbinov Boris.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de către Serbinov Boris.

La 01 aprilie 2016, Serbinov Boris a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2015, cât și a deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016 cu emiterea unei noi decizii prin care, cu titlul principal, să fie majorat cuantumul prejudiciului moral pînă la suma 100000 lei, sau cu titlu secundar, restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs a invocat că deciziile instanței de apel sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost emise cu interpretarea eronată a legii, cât și cu neaplicarea unei legi care trebuia să fie aplicată.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Serbinov Boris nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Serbinov Boris nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or

recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Serbinov Boris ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Serbinov Boris.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat